

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пвж 331/24
05.12.2024. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД
ПРИМЉЕНО
19. 12. 2024
КРАЉЕВО

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Миле Ђорђевић, председника већа, судије Јасмине Ђурђевић и судије Николе Ивчевског, чланова већа, одлучујући о предлогу предлагача Општина Ћићевац, ул. Карађорђева бр. 106, Ћићевац, МБ 07174977, ПИБ 101919671, коју заступа Општински правобранилац Општине Ћићевац, за покретање поступка стечаја над стечајним дужником Друштво за инжењеринг, послове изградње, гасификације, водоснабдевања, канализације, комплетан сервис и дистрибуцију „МДСЕ ВАРВАРИН“ д.о.о. из Варварина, Слободе бб, МБ 20138629, ПИБ 104311887, кога заступа пуномоћник адвокат Милица Жаркић из Београда, решавајући по жалби против решења Привредног суда у Краљеву 2 Ст 24/2024 од 10.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2024. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Краљеву 2 Ст 24/2024 од 10.09.2024. године и списи предмета враћају првостепеном суду на поновно поступање.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Краљеву 2 Ст 24/2024 од 10.09.2024. године ставом I изреке усвојен је предлог предлагача Општина Ћићевац за отварање стечаја над стечајним дужником Друштво за инжењеринг, послове изградње, гасификације, водоснабдевања, канализације, комплетан сервис и дистрибуцију „МДСЕ ВАРВАРИН“ д.о.о. из Варварина. Ставом II изреке отвара се стечајни поступак над дужником Друштво за инжењеринг, послове изградње, гасификације, водоснабдевања, канализације, комплетан сервис и дистрибуцију „МДСЕ ВАРВАРИН“ д.о.о. из Варварина. Ставом III изреке за стечајног управника именује се Петар Вуловић из Краљева. Ставом IV изреке позивају се повериоци стечајног дужника да пријаве своја потраживања том суду, поднеском у два примерка са доказима у року од 120 дана од дана објављивања огласа у „Службеном гласнику РС“ и дневном листу „Данас“, како обезбеђено тако и необезбеђено потраживање, а све пријаве поднете по истеку наведеног рока, биће одбачене као неблагоприятне. Ставом V изреке позивају се дужници стечајног дужника да одмах испуне своје обавезе према стечајној маси. Ставом VI изреке позивају се повериоци који имају излучна права да поднесу захтев стечајном управнику да им се из стечаја излучи ствар која не улази у стечајну масу. Ставом VII изреке рочиште за испитивање потраживања (испитно рочиште) заказује се

за 17.03.2025. године а поверилачко рочиште се заказује за 21.10.2024. године. Ставом VIII изреке жалба на решење не одлаже извршење решења.

Благовременом жалбом наведено решење побија стечајни дужник како то наводи из свих законом прописаних разлога са предлогом да Привредни апелациони суд жалбу усвоји и ожалбено решење преиначи тако што ће одбити предлог за отварање стечајног поступка над дужником. Жалбом наводи да предлагач није доказао постојање потраживања као и да је првостепени суд пропустио да утврди да се стечајни дужник претежно финансира из буџета Општине Тишевац. Жалбом је указао на незаконити избор стечајног управника.

Одговором на жалбу предлагач је оспорио жалбене наводе. Указао је да се стечајни дужник не финансира из буџета Општине, јер би у супротном повериоци стечајног дужника своје потраживање наплатили од Општине као солидарног дужника. Навели су да је стечајном дужнику од стране Пореске управе одузет ПИБ, па је очигледно да стечајни дужник нема средстава, те би над истим, био покренут стечајни поступак без обзира на предлог предлагача. Предложили су да се жалба одбије и потврди побијано решење.

Испитујући побијано решење применом одредби члана 386. и члана 402. Закона о парничном поступку а који се примењује сходно на основу члана 7. Закона о стечају Привредни апелациони суд налази да је жалба стечајног дужника основана.

У поступку доношења побијаног решења нису учињене апсолутно битне повреде из одредбе члана 374. став 2. Закона о парничном поступку који се примењује сходно на основу члана 7. Закона о стечају, а на које овај суд пази по службеној дужности. Међутим основано се жалбеним наводима указује на битну повреду одредби из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, побијана одлука има недостатака због којих се не може испитати, разлози о битним чињеницама су нејасни и противречни.

Према стању у списима предмета предлагач је дана 08.07.2024. године поднео Привредном суду у Краљеву предлог за покретање стечајног поступка над дужником, наводећи да је друштво било ликвидно до јуна месеца 2019. године када је наступила трајнија неспособност плаћања, од када су рачуни у непрекидној блокади од 1.828 дана, као и да блокада рачуна стечајног дужника износи 11.808.155,77 динара. Навели су да стечајни дужник обвезник пореза на имовину по основу непокретне имовине коју поседује на територији Општине Тишевац и да обавезу по основу пореза на имовину није измирио благовремено, па на дан подношења предлога иста износи 1.751.258,19 динара на име дуга и обрачунате камате.

Изјашњавајући се на поднети предлог пуномоћник стечајног дужника је у поднеску у битном навео да се стечајни дужник претежно финансира из буџета Општине Варварин, те се из тог разлога над истим не може отворити и спроводити стечајни поступак. Навео је да предлагач није доставио основ потраживања односно није доставио решење о утврђивању пореске обавезе већ је доставио само решење о принудној наплати због чега није могуће утврдити да ли обавеза заиста постоји односно да ли је измерена од стране противника предлагача.

На рочишту одржаном дана 10.09.2024. године предлагач је остао при предлогу, а пуномоћник стечајног дужника при поднеску.

Одлучујући о поднетом предлогу првостепени суд је донео побијано решење, те је усвојио предлог предлагача и отворио стечајни поступак над дужником услед утврђења постојања стечајног разлога трајније неспособности плаћања.

Првостепени суд није прихватио наводе пуномоћника стечајног дужника да подносилац предлога није овлашћен да исти поднесе јер је увидом у извештај НБС – претраживање дужника у принудној наплати, констатовао да је стечајни дужник у

непрекидној блокади од 1.828 дана као и да стечајни дужник има неизмирене обавезе према Општини Ћићевац, а на име пореског дуга. Даље је навео, да сагласно члану 33. став 1. Закона о порезу на имовину обвезник пореза на имовину који води пословне књиге порез на имовину утврђује самоопорезивањем.

Првостепени суд није прихватио наводе пуномоћника стечајног дужника да на територији Општине Ћићевац не поседује било какву имовину. Извршио је увид у извештај РГЗ Сектор за катастар непокретности и констатовао да се на територији Општине Ћићевац налази гасоводна мрежа дужине 327,83 метара, који се води као приватна својина, са уделом 1/1, власник - стечајни дужник. Навео је да се вод гасоводне мреже простире преко више катастарских парцела КО Ћићевац.

Првостепени суд није прихватио предлог пуномоћника стечајног дужника да се путем вештачења утврди да се стечајни дужник у претежном делу финансира из буџета Општине.

Одлука првостепеног суда за сада се не може прихватити као правилна.

Законом о стечају уређује се услов и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак не спроводи према: Републици Србији, Аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, фондовима или организацијама обавезног пензијског, инвалидског, социјалног и здравственог осигурања; правним лицима чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, а која се искључиво или претежно финансира кроз уступљене јавне приходе или из републичког буџета, односно буџета аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе; Народној банци Србије, Централном регистру, депоу и клирингу хартија од вредности, јавним агенцијама.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак отвара када се утврди постојање од најмање једног стечајног разлога, а у ст. 2 да стечајни разлози су: 1.) трајнија неспособност плаћања, 2.) претећа неспособност плаћања, 3.) презадуженост, 4.) непоступање по усвојеном плану реорганизације и ако је план реорганизације издејствован на преваран и незаконит начин. Одредом ст. 3 прописано је да трајнија неспособност плаћања постоји ако стечајни дужник не може да одговори својим новчаним обавезама у року од 45 дана од доспелости обавезе или потпуно обустави сва плаћања у непрекидном трајању од 30 дана.

Одредбом члана 43. став 1. Закона о стечају предвиђено је да стечајни поступак се покреће предлогом овлашћених предлагача. Према одредби члана 55. став 1. Закона о стечају стечајни поступак се покреће предлогом повериоца, дужника или ликвидационог управника док према одредби из став 2. наведеног члана поверилац подноси предлог за покретање стечајног поступка у случају постојања трајније неспособности плаћања и непоступања по усвојеном плану реорганизације и уколико је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин.

Дакле, стечајни поступак покреће се предлогом овлашћеног предлагача, а једно од лица које је овлашћено да покрене овај поступак јесте и поверилац. Отуда је првостепени суд у обавези да утврђујући основаност предлога утврди да лице које покреће предлог за стечај има својство овлашћеног предлагача односно повериоца, затим и да је испуњен један из стечајних разлога из одредбе члана 11. став 2. Закона о стечају због којих стечајни поверилац може покренути поступак стечаја односно да постоји трајнија неспособност плаћања или непоступања по усвојеном плану реорганизације односно да је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин. Када утврди да лице које је покренуло поступак стечаја има својство овлашћеног предлагача конкретно повериоца првостепени суд утврђује да ли постоји

неки од законом прописаних стечајних разлога због којих се може покренути поступак. Питање активне легитимације предлагача је претходно питање у односу на утврђење постојања стечајног разлога наведеним у предлогу сходно цитираним члановима.

Међутим и питање пасивне легитимације стечајног дужника је такође једно од претходних питања у односу на утврђивање постојање стечајног разлога наведеним у предлогу, а сходно цитираним члановима, а имајући у виду одредбу члана 14. став 1. Закона о стечају која прописује према коме се стечајни поступак не може спроводити.

У конкретном случају стечајни дужник је правно лице, чији је један од оснивача Општина Варварин. У току поступка стечајни дужник је истицао да се исти финансира из буџета Општине и да се из наведених разлога према истом не може отворити стечајни поступак. На наведену околност предложио је извођење доказа вештечењем.

Првостепени суд наведени предлог стечајног дужника није прихватио из разлога што стечајни дужник није доставио било какве доказе којим би поткрепио своје наводе а који би били предмет вештачења, а расправа је једном одложена, те је стечајни дужник имао довољно времена за достављање потребних доказа. Такође, увидом у извештај привременог стечајног управника Петра Вуловића, суд је констатовао да је обавеза стечајног дужника, а од момента падања у блокаду, непрекидно расла, те уколико би се прихватили наводи пуномоћника стечајног дужника, да се исти финансира из буџета Општине, та обавеза би периодично морала да се смањује, а у моменту вршења уплате од стране Општине, а што конкретно није случај.

Овако изражен став првостепеног суда у погледу оцене начина финансирања стечајног дужника не може се прихватити.

У конкретном случају, а пре утврђења постојања стечајног разлога првостепени суд је дужан на јасан и поуздан начин утврдити начин финансирања стечајног дужника од чега зависи примена одредбе члана 14. Закона о стечају.

Првостепени суд мора утврдити да ли се правно лице у односу на које је поднет предлог финансирало претежно или већински кроз уступљене јавне приходе или из буџета свог оснивача. Оцена периода пословања, ради утврђивања начина финансирања, према мишљењу Привредног апелационог суда, мора бити најмање три године од дана подношења предлога, јер се само на тај начин поуздано може утврдити да ли се наведено правно лице искључиво или претежно финансирало кроз уступљене јавне приходе или из буџета свог оснивача.

Одбијањем предложеног доказа и прихватањем извештаја привременог стечајног управника у смислу „да се исти финансира из буџета Општине имао би услове да измирује своје обавезе“ не значи да се стечајни дужник финансира или не из буџета оснивача. Ту чињеницу како је то претходно речено првостепени суд мора поуздано утврдити.

Сагласно одредби члана 7. Закона о парничном поступку одлука суда у погледу извођења доказа је дискреционо право суда на основу ког цени у сваком појединачном случају који су докази нужни за утврђење битних чињеница према свом слободном уверењу, те према томе и доноси одлуку који ће се докази извести. Да ли ће првостепени суд то учинити прихватањем предложеног доказа од стране стечајног дужника или ће то утврдити другим доказним средством, је на оцени и дискреционо је право првостепеног суда, али разлози због којих је првостепени суд одбио извођење наведеног доказа као и разлози на који начин образлаже да се стечајни дужник не финансира из буџета оснивача, не стоје, због чега је и побијано решење морало бити укинито.

Поред наведеног изрека побијаног решења сагласно одредби члан 70. став 1. тачка 3. Закона о стечају не садржи стечајни разлог, који је првостепени суд утврдио да постоји.

На основу свега напред наведеног Привредни апелациони суд је применом одредби члана 401. став 1. тачка 3. а у вези члана 402. Закона о парничном поступку који се примењује сходно на основу члана 7. Закона о стечају, донео одлуку као у изреци решења.

У поновном поступку првостепени суд ће у свему поступити по примедбама из другостепеног решења, те ће на поуздан начин утврдити да ли се правно лице за које је поднет предлог за отварање стечаја, финансира претежно из буџета, да би могао да изведе закључак да се против њега може или не може спроводити стечајни поступак, зависно од утврђења наведене чињенице, даље ће утврдити постојање стечајног разлога и донети правилну и на закону засновану одлуку.

ЈБ/ЦМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Мила Ђорђевић с. р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Срђан Никић

